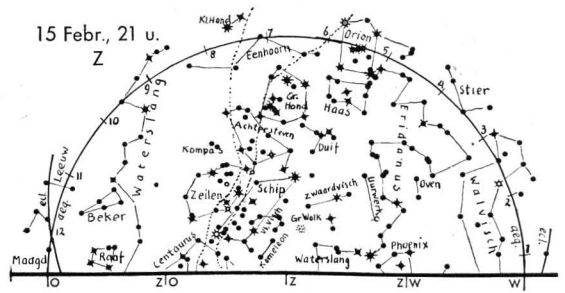
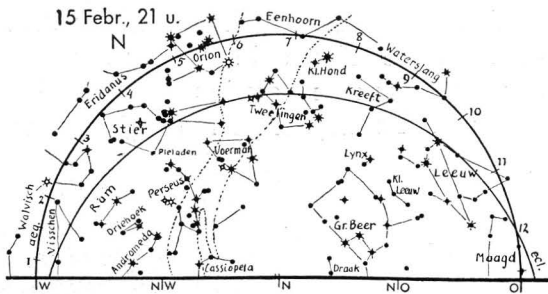

DE STERRENHEMEL IN FEBRUARI

GELDIGHEID VAN DE STERRENKAARTJES:

15 Oct.	15 Nov.	15 Dec.	15 Jan.	15 Febr.	15 Mrt.
5 u.	3 u.	17 u.	23 u.	21 u.	19 u.

Aan het begin van iedere maand gelden zij één uur later, aan het einde één uur vroeger.

MAANPHASEN. — L. K. 3 Feb.; N. M. 11 Feb.; E. K. 18 Feb.; V. M. 25 Feb.

PLANETEN. — MERCURIUS is morgenster; opkomst van 1-15 Februari te 4,5 u., grootste westelijke elongatie (26°) op 7 Februari.

VENUS is nog steeds als zeer heldere avondster goed waarneembaar. Ondergang op den 15den te 21 u. Grootste elongatie (47° Oost) op 5 Februari.

MARS (R. K. 14,8—15,6; in de Weegschaal) komt te 23,5 u. op en blijft derhalve nog alleen in den nacht zichtbaar.

JUPITER (R. K. 19,0—19,4; in de Schutter) komt op den eersten op te 4,3 u., op den laatsten te 2,8 u. en is slechts laat in den nacht te vinden.

SATURNUS (R. K. 23,5; in de Waterman), op 1 Feb. te 20,7 u. ondergaande, op den laatsten reeds te 19,1 u., is nog wel in de avondschemering te vinden.

S. W. VISSER.

KORTE MEDEDEELINGEN

Ingewandswormen van Galeopterus (Vliegende Maki). — In aansluiting op het naschrift van de Redactie bij mijn mededeeling over „Zwevende Zoogdieren” in de Nov./Dec. aflevering van dit tijdschrift, kan ik nog meedeelen, dat in 1929 in het tijdschrift Parasitology door H. A. BAYLIS naar door mij verzameld materiaal ook nog de volgende ingewandswormen van *Galeopterus* beschreven werden:

Auchenacantha galeopteri en *A. spinosa*, beide behorende tot de *Oxyurinae*.

De reeds in bovengenoemd naschrift genoemde *Oxyuris (Auchenacantha) corollatus* werd door SCHNEIDER beschreven als darmparasiet van een *Galeopterus* van de Philippijnen, terwijl O. VON LINSTOW ook nog een *Oxyuris (Auchenacantha) coronata* uit een *Galeopterus* van Siam beschreef. Men ziet dus, dat deze diersoort rijk gezegend is met commensalen.

EDW. JACOBSON

Myiophanes als holbewoner. — De publicatie over deze wants van de hand van den heer LIEFTINCK in de Nov./Dec. aflevering van dit tijdschrift herinnerde mij er aan, dat ik in 1913 tijdens mijn verblijf op het eiland Simaloor (op de Westkust van Atjeh) in een kalksteengrot een *Myiophanes* ving. Het insect sloop zeer behoedzaam voort, met zijn lange voorpooten en sprieten langs de rotswanden tastend. Het licht van mijn acetyleenlantaarn scheen het dier bij zijn jacht niet in het minst te storen. Op welke buit het uit was, kon ik helaas niet vaststellen; waarschijnlijk waren het de talrijke motjes, die in deze vleermuisgrot voorkwamen. Van een haastig weggrennen, zoals JEANNEL dit bij een andere soort waarnam, was hier geen sprake; ik kon de wants dan ook zonder moeite naar mijn cyaankaliumflesch doen verhuizen. Of het door mij gevangen exemplaar ook tot de

soort *fluitaria* behoorde, kan ik tot mijn spijt niet meer nagaan, aangezien ik het in 1926 aan den heer MAC ATEE, de beschrijver van de genoemde soort, toezond samen met een klein aantal andere Emesinae. Ik mocht daarover echter nooit meer iets vernemen. Het is dus waarschijnlijk, dat ook dit materiaal, zooals veel van hetgeen ik in den loop der jaren verzameld heb, door de een of andere oorzaak verloren geraakt is.

Het voorkomen van *Myiophanes* op zoover van elkaar gelegen vindplaatsen als Kuala Lumpur, Simaloer en Buitenzorg, doet vermoeden, dat het feit, dat van dit insect tot nu toe slechts 3 exemplaren bekend zijn, eer toe te schrijven is aan zijn verborgen levenswijze dan aan zijn zeldzaamheid.

EDW. JACOBSON.

Eierdopboompjes. — Het plaatsen van leege eierdoppen op uiteinden van doode of afgesnoeide takjes van struiken en heesters, o.a. bij djeroks en rozen, is in kamponguintjes een tamelijk algemeen voorkomende procedure. Eigenlijk heb ik nooit goed begrepen, waarom deze „versiering” weid aangebracht. Als men navraag doet, krijgt met velerlei inlichtingen. 1° zouden de in den wind gemakkelijk heen en weer wiegende eierdoppen vlinders afschrikken, welke dus geen eieren zouden leggen, waardoor de planten vrij zouden blijven van rupsen; 2° zou het, volgens inlichtingen, welke ik van Dr VAN DER GOOT kreeg, berusten op het bijgeloof, dat het aanbrengen van de eierdopversiering tot een verhoogde vruchtdracht zou leiden;

3° zou het een spelletje zijn van kinderen zonder eigenlijke betekenis; 4° zouden insecten aangetrokken worden door de restanten van het ei in de doppen, zoodat ze afgetrokken zouden worden van de knoppen van de plant zelve, terwijl het in de 5° plaats een bescherming zou zijn tegen het inrotten van afgesneden takjes door water.

Een feit is, dat eierdoppen, behalve op de plant zelve, ook wel op stokjes er vlak bij worden geplaatst, hetgeen voor het lokken van insecten wel nuttig kan zijn. In fig. 1 en 2 geef ik een beeld van de „versiering” van een roos en een djerok, welke meer eigenaardig dan fraai genoemd kan worden.

Merkwaardig is, dat hetzelfde gebruik van leege eierdoppen in Holland wordt toegepast en dat ze daar worden

volgestopt met houtwol of dergelijk vulmateriaal; ook worden daar omgekeerde aarden potjes op stokjes tusschen de gekweekte planten gezet. Daar dienen ze wel degelijk voor het aantrekken van ongedierte (oorwurmen, enz.) in tuinen en kweekerijen en de inhoud van de potjes wordt dan ook geregeld onschadelijk gemaakt, waardoor men de planten vrij houdt van ongedierte. Het lijkt mij waarschijnlijk, dat in Indië oorspronkelijk dezelfde gedachte ten grondslag heeft gelegen aan de beschreven werkwijze. Hier zijn echter de eierdoppen practisch altijd leeg of alleen bewoond door mieren: ik heb ze nergens opgestopt gevonden met houtwol of iets dergelijks.

V. ST.

Fig. 2. Roos met eierdoppen.
[foto v. d. schr.] Buitenzorg.

Fig. 1. Djerok met eierdoppen.
Buitenzorg.

[foto v. d. schr.]